

WARSZAWA ZAPRASZA NA V ŚWIATOWY FESTIWAL MŁODZIEŻY I STUDENTÓW W 1955 r.

DZIEŃ 4 STRONY

Warszawa,
wtorek
17 sierpnia
1954 r.
Nr 194 (1333) B
Cena 20 gr

SZTANDAR MŁODYCH

ORGAN ZARZĄDU GŁÓWNEGO ZG ZMP

Z wielką radością powitała młodzież polska decyzję Rady Światowej Federacji Młodzieży Demokratycznej, że V Festiwal Młodzieży i Studentów odbędzie się w lipcu 1955 roku w Warszawie.

Po Pradze (1947 r.), Budapeszcie (1949 r.), Berlinie (1951 r.) i Bukareszcie (1953 r.) — nasza stolica w 1955 roku stanie się piątą z kolei stolicą młodości. Młodzież polska dołoży starań, by jak najlepiej przyjąć przyjaciół z całego świata.

PRZEMÓWIENIE sekretarza ZG ZMP tow. J. Feliksiaka na Radzie ŚFMD w Pekinie

Drodzy Przyjacie!.

Pozwólcie mi w imieniu delegacji polskiej jak najserdeczniej podziękować chińskim przyjaciołom za tak wspaniałe przyjęcie, jakiego tu doznaliśmy i za stworzenie tak dobrych warunków dla naszych obrad.

Pozwólcie, że skorzystam z okazji, by raz jeszcze zapewnić młodzież chińska o jak najgłębszych braterskich uczuciach przyjaźni, jakie żywi do niej młodzież polska i o tym, że młode pokolenie Polki będzie czynić wszystko, by nadal pogłębiać przyjaźń między naszymi narodami. Wyrazem serdecznej przyjaźni i wielkim dla nas zaszczytem była ostatnia wizyta jednego z wybitnych kierowników państwa chińskiego, Premiera Czou En-laj w Polsce.

Nie wątpimy, że Rada ŚFMD odbywająca się w Pekinie przyczyni się jeszcze bardziej do zacieśnienia więzów przyjaźni młodzieży świata ze wspaniałą młodzieżą narodu chińskiego.

Spotykamy się dziś w stolicy rozkwitających Chin — w pięknym, prastarym Pekinie, by mówić o sprawach najbardziej istotnych dla młodych ludzi w chwili obecnej. Gdy oglądamy się wstecz na przebyta od ostatniego Światowego Kongresu Młodzieży drogę, to widzimy jak wiele osiągnęłyśmy do zanotowania. Pamiętamy dobrze, ile wzruszeń przeżywał każdy z nas, uczestników Kongresu, gdy kierownik delegacji chińskiej oznajmił wiadomość o tym, że nastąpiło podpisanie rozejmu w Korei. Pamiętamy dobrze z jakim entuzjazmem przyjmowaliśmy rezolucję Kongresu, która głosiła, że „najważniejszym obowiązkiem młodzieży jest z całą właściwą jej energią wziąć udział w zainicjowanej przez Światową Radę Pokoju kampanii o uznanie zasady rokowania, o pokojowe rozwiązanie problemów międzynarodowych, o przewartowanie toczących się wojen i agresywnych działań przeciwko niepodległości narodów”.

Minał rok. Dziś umilkły już działy w Indochinach i stało się to dzięki stałej wzrastającej walce o pokój prowadzonej przez miliony prostych ludzi, a w tej walce i młodzieży na całym świecie. Dzień ten coraz bardziej potwierdza prawdę, że nie ma takich spornych problemów międzynarodowych, których nie można by rozwiązać drogą rokowania. Z tych naszych sukcesów będziemy czerpać siłę do dalszej, bardziej wzmożonej

walki. W walce młodzieży o jej prawa do szczęścia, do życia, poważną rolę odgrywa organizacja z inicjatywą naszej Federacji Światowe Festiwale Młodzieży i Studentów.

Dotychczasowe Festiwale wykazują najlepiej rozwój ruchu młodzieżowego w świecie, wykazują jak krzepnie i umacnia się jedność młodzieży świata w walce o wspólne cele. Każdy z kolejnych Festiwali to coraz bardziej wzmożona, pełniejsza i wspanialsza manifestacja. W każdym z nich bierze udział coraz to więcej uczestników, coraz bogatszy jest ich program.

Młodzież polska brała aktywny udział w przygotowaniach dotychczasowych Festiwali. Właśnie w okresie przygotowań do Festiwali rozwijały się najbardziej praca kulturalna i sportowa. Nie wątpię, że i doświadczenia innych krajów potwierdzają konieczność prowadzenia wyżej wymienionych prac od zaraz, wymagając przede wszystkim zapoznania z ideą Festiwali jak najszerszych rzesz młodzieży. Trłko wtedy, gdy do przygotowań przystąpimy od zaraz, gdy staną się one nie tylko treścią pracy organizacji członkowskiej naszej Federacji, ale staną się własnością milionów chłopców i dziewcząt, można liczyć na właściwe sukcesy. Wydaje się słuszne podtrzymać propozycje Komitetu Wykonawczego ŚFMD, aby jeszcze w końcu tego roku odbył się posiedzenie Komitetu Przygotowawczego Festiwali.

Program przyszłego Festiwali winien być jeszcze bardziej bogaty i wszechstronny. Naszym zdaniem, program powinien przewidywać specjalnie dużo osobistych kontaktów w formie różnego rodzaju spotkań np. młodych ludzi tego samego zawodu czy tych samych zainteresowań, spotkań między młodzieżą różnych krajów.

Drodzy Przyjacie!.

Pozwólcie, że z tej trybuny powtórzę pływające z głębokich uczuć młodzieży polskiej do młodzieży innych narodów zaproszenie: Młodzież polska wraz z całym narodem zaprasza gorąco i serdecznie na V Światowy Festiwal Młodzieży i Studentów o Pokój i Przyjaźń do stolicy naszego kraju — do Warszawy.

Pragnieniem milionów chłopców i dziewcząt w naszej Ojczyźnie jest, by nasza ukochana Stolica — symbol zwycięstwa życia nad śmiercią, sił pokoju

nad siłami wojny, wiary w człowieka i jego siły twórcze, nad obłokającą woją zniszczenia, Warszawa, miasto-bohater, odznaczone Nagrodą Pokoju — mogła stać się stolicą młodości.

Pragnieniem naszym jest, by postać młodzieży całej kuli ziemskiej mogli przyjechać do nas i zobaczyć jak walezy i pracuje dla pokoju młodzież polska, jak z popiołów i ruin powstaje wspaniałe miasto przyszłości — miasto, które przetrwa i będzie piękniejsza niż kiedykolwiek Warszawa.

Pragnieniem naszym jest, aby mogli oni zobaczyć odbudowane zabudki i wznoszone nowe dzielnice mieszkaniowe, by w teatrach zabrzmiały najpiękniejsze melodie świata, a na stadionach spotkali się w braterskiej walce najlepsi sportowcy.

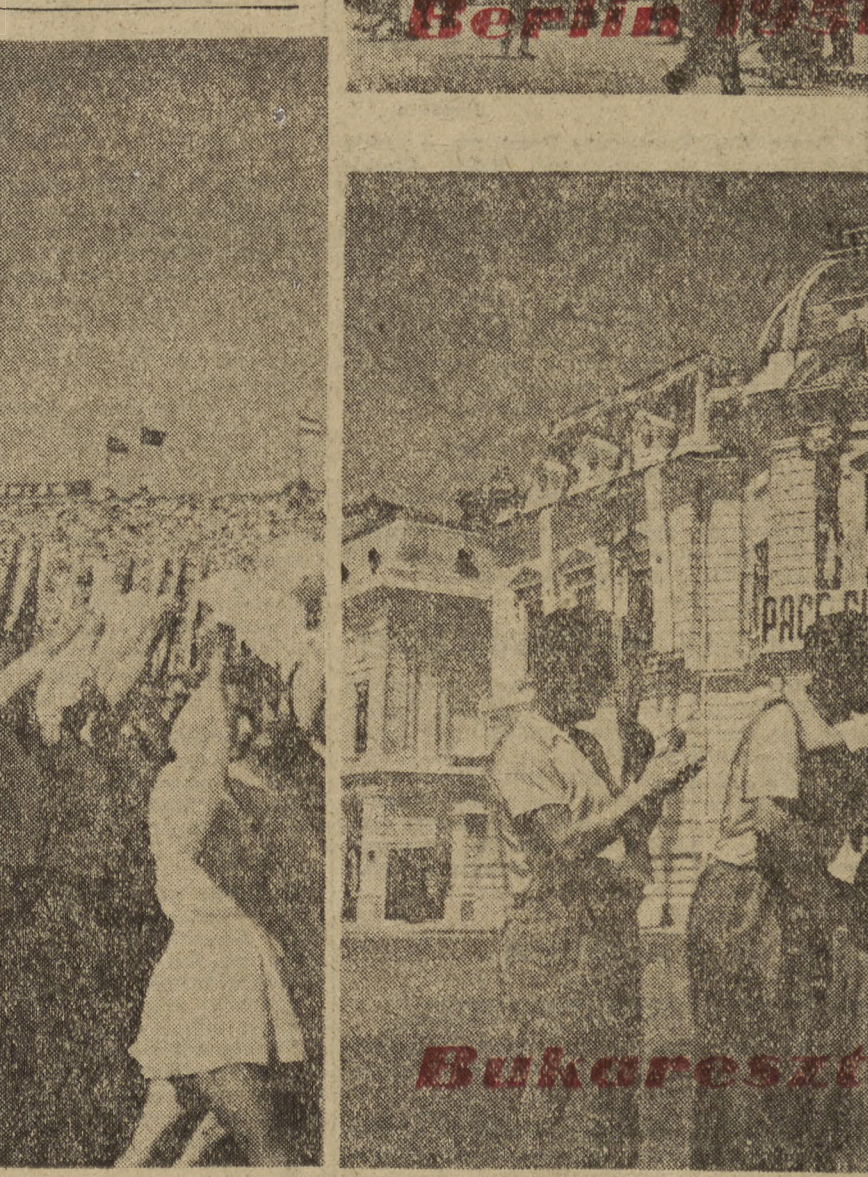
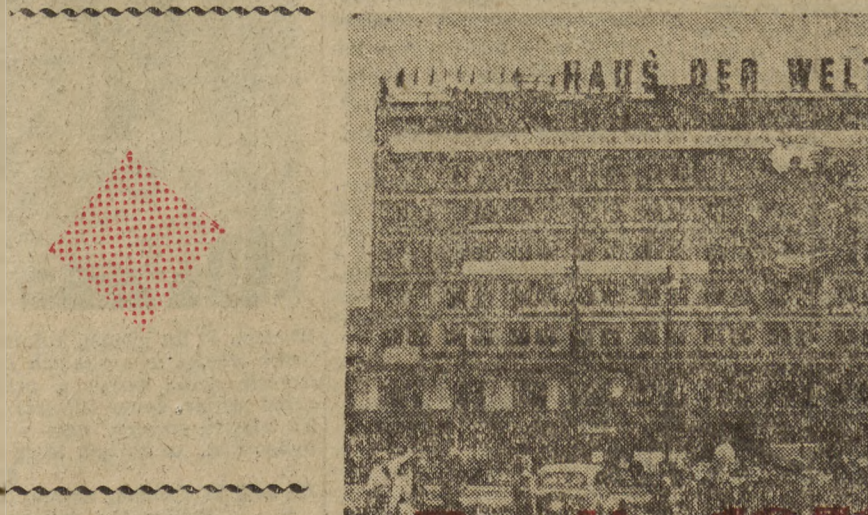
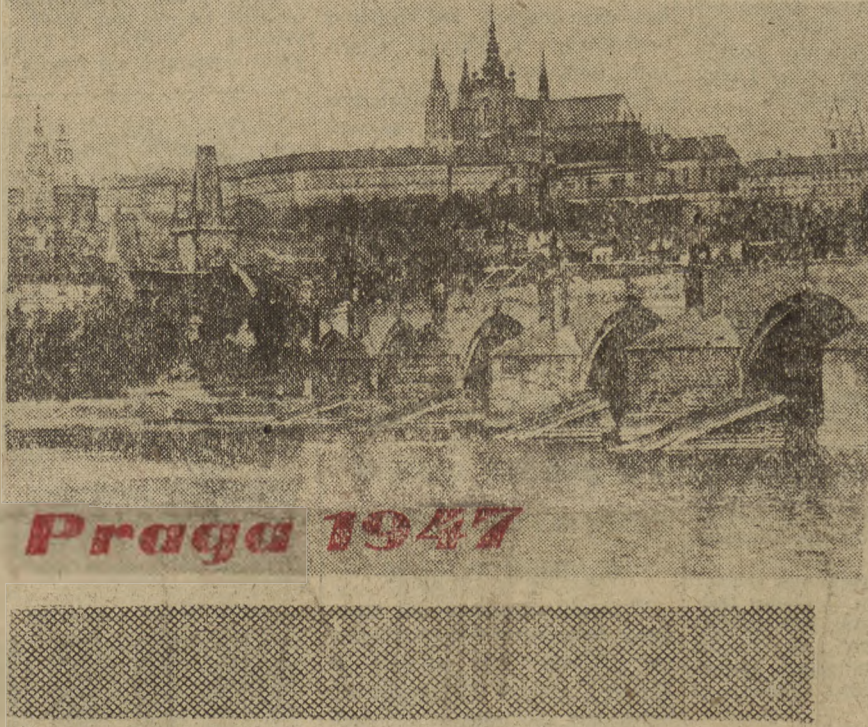
Przyjeżdżajcie do nas! Zapraszamy wszystkich młodych ludzi bez względu na poglądy polityczne, kolor skóry czy religie — wszelkich, komu jest droga przyszłość młodego pokolenia, pokój i przyjaźń między narodami.

Polska delegacja zapewnia Was, że dołożymy wszelkich starań, by jak najlepiej przyjąć naszych drogiego przyjaciół. Dołożymy wysiłku, by stworzyć jak najlepsze warunki dla Festiwali. Do dyspozycji uczestników Festiwali staną obok istniejących już sal i urządzeń sportowych i kulturalnych dwa stadiony, których budowę rozpoczęliśmy, nowe saloteatralne, a przede wszystkim wielki Pałac Kultury i Nauki — piękny symbol prawdziwej przyjaźni między narodami i wielki dar narodów radzieckich dla narodu polskiego, którego otwarcie nastąpi w dniu 22 lipca. Będziemy prosili uczestników Festiwali, aby zechcieli zwiedzić naszą Stolicę, by zrewidowali jej uczelnie i zakłady pracy, by mogli się z bliska i w sposób bezpośredni zapoznać z warunkami życia i pracy ludzi w Polsce. Postaramy się uczynić wszystko, przy gorącym poparciu całego narodu polskiego, by Festiwal w Warszawie wypadł jak najwspanialszy, byśmy my — gospodarze — mogli stać się godni tego zaszczytu, jaki nas spotyka przez wybór Warszawy jako miejsca przyszłego Festiwali.

Do zobaczenia na Festiwali w Warszawie drodzy przyjacie!.

Naprzód na V Światowy Festiwal Młodzieży i Studentów o Pokój i Przyjaźń!

(Korespondencje własna z obrad Rady ŚFMD w Pekinie czytaj na str. 3).

Centralna Ludowa Rada Rządowa aprobuje politykę zagraniczną Chin Sprawa wyzwolenia Tajwanu na porządku obrad

PEKIN. — Agencja Nowych Chin donosi, że 11 bm. po południu odbyła się rozszerzona 33 sesja Centralnej Ludowej Rady Rządowej.

Premier i minister spraw zagranicznych Czu En-lai wygłosił expose o sprawach polityki zagranicznej. Uczestnicy sesji w wygłoszonych przemówieniach poparli tezę Czu En-lai, uznając całkowitą suwerenność państwa chińskiego nad Tajwanem. Podkreślili oni, że cały naród powinien dążyć w jednolitym celu do zrealizowania wyznaczonych celów.

Uchwalono jednomyślnie rezolucję następującej treści: Centralny Rząd Ludowy Chińskiej Republiki Ludowej aprobuje referat w sprawach zagranicznych wygłoszony przez Czu En-lai, premiera Państwowej Rady Administracyjnej i ministra spraw zagranicznych. Centralny Rząd Ludowy wita z zadowoleniem porozumienie, osiągnięte na konferencji genewskiej w celu przywrócenia pokoju w Indochinach.

Prażniło ono zapewnić całkowite wywołanie tych porozumień wraz z innymi zainteresowanymi krajami.

Centralny Rząd Ludowy aprobuje łączną deklarację premierów Chin i Indii z dnia 28 czerwca 1954 r. oraz łączną deklarację ogłoszoną przez premierów Chin i Burmy w dniu 29 czerwca 1954 r. Jest on zdania, że w stosunkach między Chinami a poszczególnymi narodami Azji i całego świata stosować należy zasady ustalone w tych dwóch deklaracjach: wzajemne poznanie całości terytorialnej i suwerenności; powstrzymanie się od agresji; nielingerowanie w sprawy wewnętrzne innych państw; równość i wzajemne korzyści; pokojowe współzestąpienie.

Centralny Rząd Ludowy aprobuje komunikat w sprawie rozmów między premierami Chińskiej Republiki Ludowej i NRD z dnia 25 lipca 1954 r. oraz deklaruje poparcie dla narodu niemieckiego w jego walce o pokojowe zjednoczenie Niemiec. Centralny Rząd Ludowy popiera propozycje rządu Związku

Zakończenie pekińskiej sesji Rady ŚFMD

PEKIN. W niedzielę po południu zakończyła się sesja Rady Światowej Federacji Młodzieży Demokratycznej. Sesja trwała 7 dni. Obecnych było przeszło 260 delegatów, obserwatorów i gości z 68 krajów, jak również reprezentantów Światowej Rady Pokoju i innych organizacji międzynarodowych.

Na końcowym posiedzeniu, które odbyło się w atmosferze powszechnego entuzjazmu, uchwalono jednomyślnie: 1) odezwać do młodzieży wszystkich krajów; 2) rezolucję w sprawie udziału ŚFMD w przygotowaniu do międzynarodowego zjazdu młodzieży wiejskiej; 3) rezolucję w sprawie zorganizowania w roku przyszłym w Warszawie V Światowego Festiwalu Młodzieży i Studentów oraz 4) deklarację Rady ŚFMD.

Uczestnicy sesji przyjęli oświadczenie, że Światowa Federacja Młodzieży Demokratycznej obejmuje obecnie 85 milionów osób z 97 krajów. Do

ŚFMD przystąpiły ostatnio 24 organizacje młodzieżowe z 17 krajów. Po końcowym przemówieniu przewodniczącego ŚFMD Berniego odśpiewano hymn młodzieży.

— „Z radością podaje do wiadomości w imieniu Komitetu Wykonawczego, że serdecznie, gorąco zapraszam Związek Młodzieży Polskiej, aby następnym festiwalu odbył się w Polsce, zostało przyjęte i przyjęte przez Sekretariat i Komitet Wykonawczy. Z radością proponujemy Radzie, by zatwierdziła to uśpienie zaproszenie. V Światowy Festiwal Młodzieży i Studentów o pokój i przyjaźń odbędzie się w końcu lipca 1955 roku w Warszawie, pięknej i bohaterkiej stolicy Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej. Warszawa stanie się stolicą młodzieży całego świata w czasie festiwalu pokoju i przyjaźni” — oświadczył sekretarz Światowej Federacji Młodzieży Demokratycznej Malcolm Nixon w referacie, wygłoszonym pod koniec piątego dnia obrad.

Na sali wybuchł huragan oklasków. Wszyscy delegaci wstają z miejsc, wszystkie twarze zwrócone w kierunku delegacji polskiej. Oświetla nas błysk lamp magnetycznych fotoreporterów i reflektorów ekip filmowych. Przez kilka minut trwa owacja delegatów całego świata na cześć narodu polskiego i jego młodzieży, który potrafił dźwignąć z ruin i zniszczenia swój kraj i dziś zaprasza do stolicy Polski młodzież całego świata. A jak wyglądała Warszawa po wyzwoleniu — widzieli delegaci na seansie filmowym zorganizowanym przez delegację polską, na którym wyświetlony został film pod tytułem „Warszawa”.

W szóstym dniu obrad, po wyczerpaniu dyskusji nad drugim punktem porządku dziennego, zabiera głos sekretarz Zarządu Głównego Związku Młodzieży Polskiej, Jerzy Feliksiak. I znów długo nie milknące oklaski i owacja na cześć młodzieży polskiej.

Wracającemu na miejsce, wśród huraganowych oklasków, przedstawicielowi młodzieży polskiej ścisłali w przejściu ręce delegaci róż-

W 9 rocznicę wyzwolenia Korei

PHENIAN. 14 sierpnia w teatrze „Moranbon” w Phenianie odbyła się uroczysta akademii poświęcona 9 rocznicy wyzwolenia Korei przez bohaterką Armię Radziecką. W prezydium akademii zasiadli przywódcy partii i rządu z marszałkiem Kim Ir Senem na czele.

15 bm. w Phenianie odbyła się defilada sił zbrojnych Koreańskiej Armii Ludowej oraz

manifestacja mas pracujących stolicy.

Ston wyjątkowy w Korei południowej

PEKIN. Jak donosi Centralna Koreańska Agencja Telegraficzna powołując się na doniesienie agencji południowo-koreańskiej Thomsin w całej Korei południowej wprowadzono 13 bm. stan wyjątkowy w związku z upływającą 15 sierpnia 9 rocznicą wyzwolenia Korei.

Bezczelne zachowanie kuomintangowców wobec załogi porwanego tankowca radzieckiego

MOSKWA. — Agencja TASS donosi z Chabarowska: Jak już podawano, morskie siły zbrojne USA zagarnęły 23 czerwca na otwartym morzu na południe od wyspy Tajwan tankowiec radziecki „Tuapse”. Dowiadujemy się tu, że załoga tankowca „Tuapse” przekazana została przez morskie siły zbrojne USA do dyspozycji wydziału

politycznego kuomintangowców morskich sił zbrojnych i biura wywiadowczego do spraw morskich. Kuomintangowcy dokonują aktów samowoli i stosują przemoc wobec załogi tankowca „Tuapse”, próbując zmusić ją do opuszczenia statku. Ubrojeni agenci czangkaikowskie uprowadzili z pokładu jednego z członków załogi, a pozostałych podzielił na niewielkie grupy i trzymają ich pod strażą w niesłychanie ciężkich warunkach. Na znak protestu przeciwko samowoli kuomintangowców członkowie załogi „Tuapse” ogłosili głodówkę.

Burzliwe posiedzenie francuskiej Rady Ministrów w sprawie „armii europejskiej” Trzej ministrowie podali się do dymisji

PARYŻ. — Na posiedzeniu w nocy z piątku na sobotę francuska Rada Ministrów uchwaliła propozycje w sprawie zmiany układu o „armii europejskiej”, które — jak zakomunikował rzecznik rządu — przekazane zostaną szefowi Innyh wyznań i wyznaniom. Propozycje te pokrywają się w zasadzie z „kompromisem” zaproponowanym przez premiera Mendes-France’a.

Ministrowie general Koenig, Delmas i Lemaire, należący do gaullistowskiej grupy „republikanów socjalnych”, niezwłocznie podali się do dymisji oświadczając, że nie zgadzają się z uchwałą Rady Ministrów. Mendes-France postanowił nie wyznaczyć na ich miejsce nowych ministrów, aż do chwili zakończenia debaty w sprawie „armii europejskiej”.

PARYŻ. — Jak donosi agencja AFP, w sobotę zebrała się grupa parlamentarna „republikanów socjalnych” — URAS (gaullistów) dla zbadania sytuacji powstałej wskutek dymisji trzech ministrów gaullistowskich. Na zebraniu tym uchwalono rezolucję następującej treści:

„Grupa parlamentarna republikanów socjalnych solidaryzuje się z ministrami, którzy podali się do dymisji, i aprobuje ich negatywne stanowisko wobec wadliwej wartości zmian proponowanych do układu paryskiego, które nie zmieniają ani w zasadzie ponadnarodowości, ani też nie zmieniają zbył wskaz na Europę szerszą. Grupa stwierdza, że te pozorne zmiany tekstu nie mogą w naszym zastąpić koniecznego odnowienia naszej polityki europejskiej”.

Przeciwnicy profrancuskiego sultana Maroka Moulay Ben Arafu nie zaprzestali akcji na rzecz powrotu zdetronizowanego przez władze francuskie w roku ubiegłym monarchy Sidi Mohammeda Ben Jussefa. W odpowiedzi władze kolonialne stosują ostre represje wobec ludności marokańskiej.

Delegacja labourzystów u premiera Czu En-lai

PEKIN. — Agencja Nowych Chin donosi, że w niedzielę rano premier i minister spraw zagranicznych Chin Ludowych Czu En-lai przyjął delegację brytyjskiej partii labourzystowskiej z Attlee na czele, bawiącą w Chinach na zaproszenie Chińskiego Instytutu Ludowego Spraw Zagranicznych. Po audyencji premier Czu En-lai podejmował delegację obiadem, w którym uczestniczyły również inne osobistości chińskie.

Rywan Rywanowicz PIĘĆ OPOWIADAŃ Szmaciarz

W domu babka przyjmowała mnie z wyczuciem. W pokoju było już zupełnie czarno. Szmaciarz Szmul stał w kacie drzwi, modlił się kiwając rytmicznie całym ciałem. Babka zapalała lampę. Płomień był nierówny i szkło pokrywało się czarniawą warstwą sadzy. Cień Szmula skakał z młodzieńczą werwą po ścianie. Po tym szmaciarz brał wiadro i wychodził na podwórze. Niepostrzeżenie wykradłem się za nim. Wleczący te pozostały mi w pamięci ciche i jasne. Powietrze wprost dęło od zabiegów rehotu i cykania pasikoników. Studnia skrzypiła zmezczoneym głosem, ciągnąc monotonicznie swą starą opowieść. Szmul wzdobywał wiadro wody z ciemnej czeleści. Szliśmy do fontanny, szmaciarz podnosił mi łeb i podstawił wiadro. W wodzie kłosał się kęszczyk, i zwierzę zamurzało w niej głęboko swój pysk. Zdawało mi się, że koło pije złoty płym, przedziwny, czarodziejski napój. Szmaciarz wracał z pustym wiadrem do studni. Siedziałem przy koniu i czekałem na powrót Szmula. Odurzający, mocny aromat rumianku i trawy, który był z nagrzanej ziemi, łagodna, teskna powłata kszycy kusły zdradliwie aby się nie ruszyć z miejsca, aby pozostać. Ale głos Szmula choć leniwy, senny, podrywał mnie jednak. Wracaliśmy do domu. Na stole stała już herbata. Szmul brał ostrożnie szklankę, trzymał ją w obu dłoniach i pił głodno herbata długimi łykami. Na twarzy szmaciarza rozlewał się uśmiech. Był i w zmarszczkach koło oczu i na zastójnych zarostem wargach. Herbata zdawała się działać na niego jak mocny trunk. Oczy mu rozbliskiwały. I nagle zaczął niespodziewanie mówić.

— Hm, pamiętam, jak byłem za cara w wojsku na Sverli, to miałem traf. Szedłem akurat z miasta do kazarmów. A mróz był taki, że

dotykała ściany. Natychmiast zasypiał i chrapał głośno.

Nazajutrz Szmula już nie zastałem. Wyjechał nad ranem, o świcie. Kuchnia jest już uprzęta. Tylko na podwórzu wygniecioną przez konia trawę i rozrzucone fioletowe kwiatki kończyły mówią o wczorajszej wizji.

Deszcz pada z gwałtowną siłą. Biję grubymi kroplami o szymbę. Dzwoni w naczyniach wystawionych przed domem. Wiatr przewala się nad dachami. Wysokie, grube kasztany gną się jak cienkie, smukłe drzewka. Nagle poprzez ten gęsty pomruk przebiega się urwany, drżący głos: — szmaat, szmaat. Ale komuż chce się wyjść w taką pogodę?

Szmul ukazuje się we drzwiach z błyszcząca, mokrą twarzą, zlepioną brodą. Na głowie ma narzucony worek. Siód tak niezdeterminowany na prog. Woda kapie mu z uszu, spływa z czoła, po nosie i wsiąka w przemożony. Inny płaszcz. Zrzucił z siebie worek i płaszcz, zostawił je przed domem. Ale cisniona marynarka z dużymi łatami na łokciach nie jest wcale mniej wilgotna. W ręce szmaciarz trzyma te swoją drewnianą, niezwykłą skrzynkę.

— No wiedzcie, Szmul, czego stoicie w drzwiach — i babka przystawia taboret do murowanego kwadrata w kuchni. On jednak nie rusza się — Koń — mówi tylko.

— To wprowadźcie go do obory, tylko krowę trzeba odwiązać. Czekajcie, Szmul, ja pójde z wami.

— Nie trzeba, nie trzeba, gospośiu, już ja to sam zrobię.

Po chwili staje znowu na progu, wchodzi jednak zaraz do mieszkanca i zamyka za sobą drzwi. Siada przy palenisku i grzeje się przy ogniu. Parą zaczyna się od razu z niego ulatniać, niby z kipiącego naczynia. Jego długie ręce związają ciężko. Ma przykmięte oczy i zdaje się dręmad. Niespodziewanie twarz wstępuje mu bolesny grymas. W tym starzy człowiekowi jest jakaś dziecięca nieporadność i cierpienie. Wzdusza do siebie bezwiednie litość. Porusza cicho wargami jakby się modlił. Dopiero po dłuższej pauzie mówi:

— Syna mi zabrali, zasądził go na 6 lat więzienia.

Francja w obliczu groźby militarysty niemieckiego

Artykuł dziennika „Prawda”

MOSKWA. Dziennik „Prawda” z 14 bm. zamieszcza artykuł pt. „Francja w obliczu groźby militarysty niemieckiego”, podpisany przez Obserwatora.

Od przeszło 4 lat — czytamy w artykule — francuska opinia publiczna zwalcza proklamowane otwarcie przez kółka rządzące USA plany wzmocnienia militarysty niemieckiego. Od 2 lat toczy się walka przeciwko układowi o „europejskiej wspólnocie obronnej” będącemu ucieleśnieniem tych planów. Opcje społeczeństwa francuskiego dopomogły do sparaliżowania w ciągu tych lat prób otwartego uzbrojenia odwrotnego nie-

mieckiego i wypuszczenia ich na arenę europejską. Fakt ten miał doniosłe znaczenie dla interesów narodowych Francji.

W szczególności Francja — podkreśla Obserwator — zdołała była do obrony swych interesów narodowych na konferencji genewskiej i przyczyniła się do pomyślnego rozwiązania kwestii indochińskiej. Jeżeli kółka rządzące USA i zblokowane z nimi kółka zaprzestają polityki obstrukcji wobec „sprawliwego” rozwiązania problemu niemieckiego — możliwe będzie rozwiązanie tego problemu, z którym wiąże się żywotne interesy narodów europejskich a przede wszystkim Francji. Jednocześnie Francja, jeżeli problem ten zostanie rozwiązany na podstawie uzgodnionej czterostronnej decyzji, nie tylko uzyska możność osiągnięcia podstawowych celów — przywrócenia jednoci Niemiec i zawarcia traktatu pokojowego z Niemcami, lecz ponadto będzie mogła zapewnić również inne swoje interesy narodowe. Istnieją również warunki umożliwiające wszechstronną wymianę zdań w sprawie bezpieczeństwa ogólnoeuropejskiego.

Znaczenie oporu francuskiej opinii publicznej przeciwko ratyfikacji układu paryskiego jest oczywiste. W związku z tym powstaje pytanie: w jakiej sytuacji znalazłaby się Francja, gdyby parlament nie licząc się z wola społeczeństwa zapobiegł plany utworzenia „europejskiej wspólnoty obronnej”?

Odpowiadając na to pytanie, Obserwator nawiązuje do planów amerykańskich w Europie zachodniej, które legły u podstaw układu paryskiego.

Zwolennicy układu paryskiego — pisze autor — nie przeczą, że podstawowe zadanie prowadzi się do uzbrojenia Niemiec zachodnich. Ale w obecnych warunkach uzbrojenie Niemiec zachodnich doprowadzi do wzmocnienia agresywnego militarysty niemieckiego i ducha odwetu.

Militarystom zachodnio-niemieckim brak tylko jednego — armii, która by nadawała się do celów agresji już obecnie. Bez sił zbrojnych niemożliwa jest bezopresnia presja polityczna i ekspansja militarna. Skoro tylko otrzymają oni siły zbrojne, militarysty niemiecki odrozdzi się w swej dawnej straszliwej postaci. Oto jak przedstawia się sprawa odrodzenia niemieckiego militarysty i ducha odwetu.

Odrodzenie militarysty niemieckiego na granicy Francji — podkreśla autor — podkopuje jej bezpieczeństwo, a udział Francji w zamkniętym grupowaniu wojskowych krajów zachodnioeuropejskich, w którym panoszyliby się, dzięki swej przewadze ekonomicznej i militarnej militarysty niemieckiej, pozabawił Francję niezawisłości narodowej i podporządkowałby ją Niemcom zachodnim,

W lipcu 1955 roku Warszawa stolicą młodzieży świata (TELEFONEM Z PEKINU) OD NASZEGO SPECJALNEGO WYSLANNIKA

— „Z radością podaje do wiadomości w imieniu Komitetu Wykonawczego, że serdecznie, gorąco zapraszam Związek Młodzieży Polskiej, aby następnym festiwalu odbył się w Polsce, zostało przyjęte i przyjęte przez Sekretariat i Komitet Wykonawczy. Z radością proponujemy Radzie, by zatwierdziła to uśpienie zaproszenie. V Światowy Festiwal Młodzieży i Studentów o pokój i przyjaźń odbędzie się w końcu lipca 1955 roku w Warszawie, pięknej i bohaterkiej stolicy Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej. Warszawa stanie się stolicą młodzieży całego świata w czasie festiwalu pokoju i przyjaźni” — oświadczył sekretarz Światowej Federacji Młodzieży Demokratycznej Malcolm Nixon w referacie, wygłoszonym pod koniec piątego dnia obrad.

Przedstawicielka młodzieży Afryki Południowej oświadczyła: „Serdecznie podziwiam młodzież polską w imieniu młodzieży Afryki Południowej. Dziękuję z całego serca za zaproszenie, które z radością przyjmujemy. Do zobaczenia, w Warszawie”.

A oto co powiedział przedstawiciel młodzieży niemieckiej: „Jestem niezwykle szczęśliwy, gratulując naszym polskim przyjaciółom tego, że V Festiwal odbędzie się w Warszawie. Stolica Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej. Jesteśmy szczęśliwi, że wielu młodych Niemców będzie miało okazję być zaproszonymi przez polskich przyjaciół, z którymi z pewnością jesteśmy wspólną granicą pokoju nad Odrze i Nysie, przyczyni się to do zacieśnienia przyjaźni między młodzieżą niemiecką i polską”.

„Pragnę serdecznie podziękować młodzieży polskiej za gorące zaproszenie na festiwal do Warszawy — mówi delegat młodzieży USA — z radością przyjmujemy to zaproszenie”.

Oto słowa delegatki Francji: „Z całego serca dziękujemy wspaniałej młodzieży polskiej za zaproszenie nas na Festiwal do Warszawy. Jestem przekonana, że zaproszenie to spotka się z gorącym przyjęciem przez jak najszerzą warstwę młodzieży francuskiej. Warszawa — bohaterkie miasto — ma dla nas specjalną wymowę — symbolizuje pokój i przyjaźń, to, co właśnie oczekuje nasze festiwal”.

Oto niektóre z wypowiedzi delegatów. Ale nie tylko w wystąpieniach delegacje wyrażały radość z zaproszenia i podziw dla narodu i młodzieży polskiej. Do stolika delegacji polskiej podchodziły przedstawiciele wielu krajów, składając podziękowania za zaproszenie. I to nie tylko de-

legaci krajów europejskich, ale i delegaci z Kambodży, Malajów, Kuby itd., gdzie — zdawałoby się, że przez drugie obóz wojny koncentracji i bananowy konflikt kolonizatorów nigdy nie dotrze prawda o Warszawie, o Polsce Ludowej i młodzieży.

W czasie szóstego dnia obrad delegaci przeżyli jeszcze jedno silne wzruszenie. Na trybunie wstąpił przedstawiciel młodzieży radzieckiej Siergiej Romanowski. W niezwykłe serdecznych słowach podziękował młodzieży polskiej za zaproszenie młodzieży całego świata na festiwal do Warszawy i na zakończenie swego przemówienia oświadczył: „Delegacja radziecka serdecznie zaprasza, by VI Światowy Festiwal Młodzieży i Studentów odbył się w roku 1957 w Moskwie”.

Trudno wprost opisać entuzjazm, jaki zapanował na sali. Przez wiele minut sala drżała od huraganowych oklasków.

W dniu 15 bm. zakończyła się dyskusja nad punktem porządku dziennego w sprawie festiwalu. W godzinach popołudniowych Rada zakończyła obrady.

Sluchając przemówień w sprawie festiwalu, uprzytomniłem sobie z całą wyrazistością to, czego u nas niejednokrotnie nie dostajemy się: jak bardzo dociera prawda o Polsce i wspaniałych osiągnięciach naszego narodu, jak wielkim szacunkiem i autorytetem cieszy się nasza ojczyzna w najodleglejszych zakątkach kuli ziemskiej. Przekonałem się nacznie, jak szczerzy i oddanych przyjaciół mamy na całym świecie.

Teraz właśnie przed młodzieżą polską stoi obywatelnie i odpowiedzialnie zadanie: nie zawieść pokładanej w nas nadziei i wiary, uczynić wszystko, by V Festiwal stał się jeszcze wspanialszym, aniżeli dotychczasowe, by jeszcze dalej rozniósł się sława naszej ludowej ojczyzny.

L. ZARĘBA

PROGRAM RADIOWY

na dzień 17 sierpnia 1954 r.

(WTOREK)

Program II — na fal 367 m.

Program dnia: 7.15, 13.05, 14.05, 14.15, 14.30, 14.45, 15.00, 15.15, 15.30, 15.45, 16.00, 16.15, 16.30, 16.45, 17.00, 17.15, 17.30, 17.45, 18.00, 18.15, 18.30, 18.45, 19.00, 19.15, 19.30, 19.45, 20.00, 20.15, 20.30, 20.45, 21.00, 21.15, 21.30, 21.45, 22.00, 22.15, 22.30, 22.45, 23.00, 23.15, 23.30, 23.45, 24.00.

7.00 Muzyka popularna, 8.30 Dla dzieci starszych „Błękitna sztafeta”, 9.15 Koncert symfoniczny, 9.30 Muzyka popularna, 9.45 Dla przedszkolki i dzieci ośmioklaszki — słuchowisko „Hana opłakana”, 10.00 Przerwa, 10.15 Przekład muzyki stołecznej, 10.30 Koncert Ork. Rozgł. Wrocławskiej, 10.45 Muzyka operetkowa, 10.50 Koncert symfoniczny, 11.15 Koncert, 11.30 Utwory wianocne w wykonaniu Kapeli i Zesp. Spewaczego Rozgł. Warszawskiej, 11.45 Koncert popołudniowy, 17.00 Dla dzieci — audycja si-mul-p. „Piosenka i muzyka uśmiecha nam wesołość”, 17.30 „Na wesołość” 18.00 „Ze stołeczki” 18.15 „Kwiaty” 18.30 „Trzy mioski” — słuchowisko J. Galkowskiego w wykonaniu Ork. Rozgł. Wrocławskiej, 18.45 „Kwiaty” 19.00 „Kwiaty” 19.15 „Kwiaty” 19.30 „Kwiaty” 19.45 „Kwiaty” 20.00 „Kwiaty” 20.15 „Kwiaty” 20.30 „Kwiaty” 20.45 „Kwiaty” 21.00 „Kwiaty” 21.15 „Kwiaty” 21.30 „Kwiaty” 21.45 „Kwiaty” 22.00 „Kwiaty” 22.15 „Kwiaty” 22.30 „Kwiaty” 22.45 „Kwiaty” 23.00 „Kwiaty” 23.15 „Kwiaty” 23.30 „Kwiaty” 23.45 „Kwiaty” 24.00 „Kwiaty”

Szczegółowy program audycji zamieszcza tygodnik „Radio i Świat”.

Polowe Radio zastępuje sobie możliwość zmian w programie.

